Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

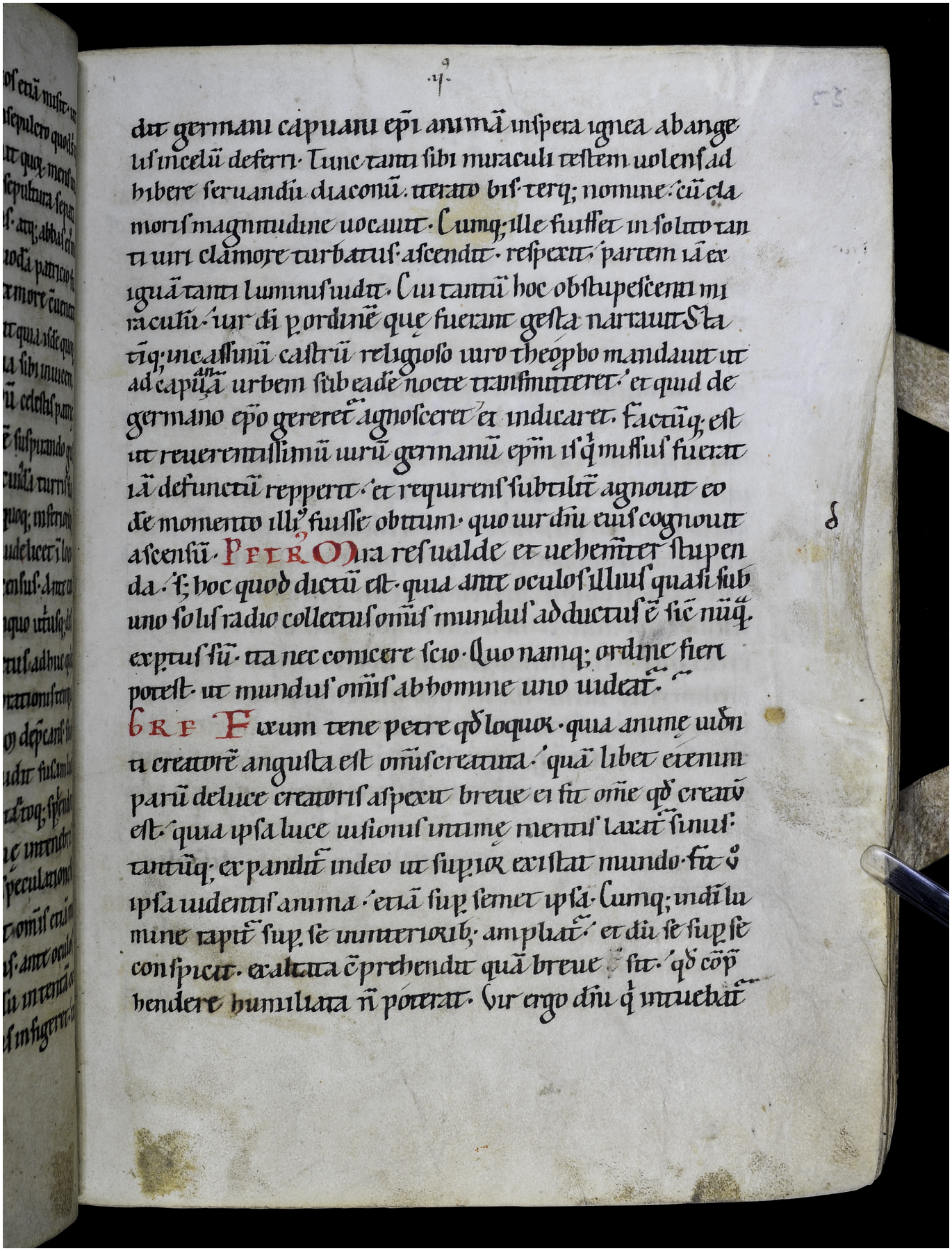

dit germani capuani epi animā inspera ignea ab ange
lis in celū deferri. Tunc tanti sibi miraculi testem uolens ad
hibere seruandū diaconū. iterato bis terq; nomine cū cla
moris magnitudine uocauit. Cumq; ille fuisset in solito tan
ti uiri clamore turbatus ascendit. respexit partem iā ex
iguā tanti luminis uidit. Cui tantū hoc obstupescenti mi
raculū uir di p ordinē quē fuerant gesta narrauit. Sta
tīq; uicassimū castrū religioso uiro theophro mandauit ut
ad capū urbem sub eadē nocte transmitteret. et quid de
germano epo gereret agnosceret et indicaret. Factūq; est
ut reuerentissimū uirū germanū epm is q missus fuerat
iā defunctū reperit. et requirens subtilit agnouit eo
de momento illū fuisse obitum. quo uir dni eius cognouit
ascensū. PETRUS Mira res ualde et uehementer stupen
da. si hoc quod dictū est. quia ante oculos illius quasi sub
uno solis radio collectus omnis mundus adductus ē sic nūq
exptus fū. ita nec concipere scio. Quo namq; ordine fieri
potest. ut mundus omnis ab homine uno uideat.
GREG Fixum tene petre qd loquor. quia animę uidē
ti creatorē angusta est omnis creatura. quā libet etenim
parū deluce creatoris aspexit breue ei fit omne qd creatū
est. quia ipsa luce uisionis intimę mentis laxat sinus
tantūq; expandit indeo ut supior existat mundo. fit ō
ipsa uidentis anima. et iā sup semet ipsa. Cumq; indi lu
mine raptū sup se interioribus ampliat. et dū se sup se
conspicit. exaltata ē prehendit quā breue sit. qd cōp
hendere humiliata ñ poterat. Cur ergo dñu q intuebat